

1 Peyama Sekreterê Giştî Yê PDK Îranê....

2

Daxuyaniya Hevbeş Ya CNFI'ê ...

3

Navenda Yekîtiya Kurdan Bû Endamê Çavdêr Yê Federasyona Neteweyên Ewropayê

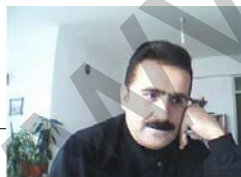
5

Lênihêrînek Bi Ser Meydana Karkerên Bajarê Urmîyê

7

Qencî

9

76 Saliya Kovara HAWARÊ

10

BÎRYARA ÎDAMKÎRÎNA FERZAD KEMANGER HATE PEJÎRANDÎN

Zarokên dibistanên Kamyaranê ji ber bîryara îdama mamostayê xwe hêsiyan dirêjin

► Elîriza Cemşidî, Berdevkê Desthilata Dadwerî a rejîma Komara Îslamî a Îranê di konfarnaseke çapemeniyê de li Tehranê derkirina bîryara îdamê ji bo mamostayê Kurd yê Kamyaranê **Ferzad Kemanger** piştrast û erê kir û da zanîn ku tawana wî "muharibe"(şer tevî Xwedê) ye. Wî got Dadgehê Ferzad bi îdamê û 10 salê hepsê mehkûm kiriye.

Herwiha **Elî Heyderîyan** û **Ferhad Wekîlî** ku bi Ferzad re hatine mehkemekirin, bi buxtana ragirtin û veguhastina alavên teqandinê, bi 10 sal cezayê girtîgehê hatine mehkûmkirin! Buxtana han ji Kemanger jî hate dayîn.

Xelîl Behramîyan, parêzerê Ferzad Kemanger, di hevpeyvîna xwe a tevî BBC'ê de, diyarîkirina cezayê îdamê ji bo Kemanger, vedigerîne ser kurdîbûna navhatî û gişt buxtanên lêdayî bi Ferzad red dike.

Navhatî dibêje: "Ferzad Kemanger tu agahiyek derheq çek û alavên teqandinê tune ye û alavên han li Tehranê di otombîla wî de hatine cîkirin, çunku di dema lêgerîna otombîla wî de ji aliyê hêzên întizamî yê rejîmê di rê yê de tu tiştek nehatiye peyda kirin.

Hêjayî gotinê ye ku Ferzad Kemanger, Elî Heyderîyan û Ferhad Wekîlî, di dadgehîkirineke çend deqîqeyî de bi cezayê îdamê hatine mehkûmkirin.

Ferzad Kemanger û Elî Heyderîyan niha di zîndana Recayî Şehr a bajarê Kerecê de di rewşeke nebaş û metirsîdar de ne.

Ferhad Wekîlî, piştî çend mehan bendkirinê, ji girtîgeha Recayî Şehr ber bi girtîgeha Êvîn a Tehranê hatine veguhastin.

“Êş û Mirina Rehmanê Kurd” Bi Îspanî Derket

► Agirî; Avesta:

Nivîskareke jin a Venezuelayî bi navê "Carol Prunhuber" dost a nêzik ya Şehîd Dr. Qasimlo ku çendîn hevdîtî bi wî re pêk aniye, di nozdehemîn salvegera terorkirina rêberê navdar yê Kurd û Sekreterê Giştî yê PDK Îranê, Şehîdê nemir Dr. Qasimlo pirtûkek bi navê "RAHMAN EL KURDO" (Êş û mirina Rehmanê kurd) çap kiriye.

Dom di rûpela 6'an de

Peyama Sekreterê Giştî Yê PDK Îranê Ji Bo Bîstemîn Konferansa Salane A Kongireya Neteweyî A Kurd Li Amerîka

Rêzdar Dr. Saman Şalî, serokê Kongireya Neteweyî a Kurd(KNC) li Bakûrê Amerîkayê!

Ji aliyê xwe û rêberiya partiya me, Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê ve bi henceta pêkanîna Konferansa we a salane, pîrozbahiyên xwe ên germ pêşkêşî we dikim û em hêviyê dixwazin kar û xebatên konferansê bi serkevtin bi dawî bihên û bigihîje hemû armancên xwe ku di destûra karê konferansê de hatine cihkirin.

Birêzano!

Wek ji tev aliyekê re aşkera ye, em wekî Kurd rojên hestiyar û heshes di çarenivîsa gelê xwe de derbaz dikin, lewra domandina rêya xebata me ji bo rizgariyê hewcehî bi hûrbîniyê zêdetir ji berê heye.

Dijminên gelê me di her çar parçeyan de piştî dehan salan serkut û kuştina xelkê û wêran û kavilkirina welatê me ne tenê her nekariyê gelê me rastî têkçûnê bîne, belku her niha di hemû beşên Kurdistanê de, xebat û berxwedan bi awayên cur bi cur li dijî dagirkeran berdewam e. Tex û qatên neteweya Kurd di vî serdemî de bi dahûrandin û bîr û ramana pêşketinaxwazane tevî dijminên Kurd xebat û berxwedaniyê dikin. Li Başûr desthilateke neteweyî – serbarê hemû pîlanên neyarên Kurdan- pêk hatiye û di vî herêmê de, xelk bi beşek ji xwestek û

daxwazên xwe gihîştine û xebat ji bo bidestxistina destkevtên bêhtir dom dike.

Evana rûyê xemilî û bedew yên xebata gelê me ne ku cihê rûmet û serbilindiya Kurda ye li her cihekê ku dijîn. Lê di heman demê de hewce ye di bîra me de be ku carê rêyeke dûr û dirêj pêşberî me ye. Kêmasiyên navxwe, desthilatxwazî, danîna berjewendiyên takekes û girûpî li ser berjewendiyên neteweyî, nebûna baweriyê bi qanûn û pîrensîpên demokratîk heta niha bingeha piraniya veqetiyên û cudabûnan di nava partiyên Kurdî de ye. Lewra kosp û astengên ser rêya azadî û rizgariya me tenê ne dijminên derveyî ne, belkî divêt em bandora paremayî û paşverûyîyê di hemû

şekl û metodekê di hundir de jî girîng bizanin û jê re bixebitin.

Em hêvî dikin konferansa we ya bîstem bi baldan bi hemû aliyên erênî û neyênî ên xebata me ya îro, bikare komek biryarên bi bandor û bi mifah ku bersivderê beşek ji pirsên doza gelê me be, bipejirîne û KNC weke berê zimanê aştî û tebahiyê di çepera xebat û tekoşîna gelê me de be. Nemaze em çavniherê vê

çendê ne ku zêdetir ji derbazbûyî ji bo pêkanîna Lobiya Kurdî li Amerîka bi armnaca pêşdebirina herçiqas bêtir a pîrsa Kurd di nav civakê û dem û dezgehên vî welatî de hewlê bide.

PDK Îranê jî her wekî berê bi têkiliyên xwe ên dostane re tevî KNC'yê dê pêbend bimîne û piştevanek baş dibe ji bo hewl û tekoşîna we di rêya bidestveanîna armancên gel de.

Careke din jî serkevtî û pîroz be bîstemîn konferansa kongireya we.

Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê
Deftera Siyasî
Mistefa Hicrî

Têdîtin: Bîstemîn konferansa salane a Kongireya Neteweyî a Kurd(KNC), roja 10'ê Gulana 2008'an li Waşingtonê hate lidarxistin. Peyama rêzdar Mistefa Hicrî, Sekreterê Giştî yê PDK Îranê ji aliyê nûnerê partiye li Amerîkayê Şerîf Bêhrûz ve bi vî hencetê hate pêşkêşkirin.

Bi Beşdariya Şandek Ji PDK Îranê, Nehemîn Civîna "UNPO"yê Hate Lidarxistin

Nehemîn civîna giştî a Saziya Netewe û Gelên Bê Nûner(UNPO), bi beşdariya 40 şand ji nûnerên netewe û gelên bê nûner di Saziya Neteweyên

Yekbûyî de, rojên 16 û 17.05.2008'an li Birûksel, paytexta Beljîkê birêve çû.

Di destpêkê de, Sekreterê Giştî yê "UNPO"yê, **Maryo Bûsdaçin**, rapora çalakîyên saziya han di heyamê navbera civîna heştam û nehem de pêşkêş kir.

Piştê derheq çalakî, teknîk û stratejiyên "UNPO"yê, bona pêşvebirina armancên vî saziyê, bas hate kirin û bîr û ra bi hev re hatin guhartin.

Di doma vî civînê de hejmarek ji kesayetiyan naskirî û karnasên pîrsên netewe û gelên bindest weke **Marko Pêrdûka**, endamê Meclîsa Senate a Îtalyayê, **Marko Kapalo**, nûnerê Parlemana Ewropayê(di girûpa Lîberal û Demokratên Parlemana Ewropayê) û **Maykêl Wolt Wan Pirok**, kesayetiye akademîk yê Holandî, li ser vî mijarê axivîn.

Di beşek din a civîna han de, **Dr. Xusro Ebdulahi**, berpîrsê pêwendiyên Navneteweyî yên PDK Îranê li derveyî welat, li ser rewşa Kurdistanê axivî û rewşa han ji beşdaran re şirove kir. Herwiha nûnerên partî û saziyên Erebb, Belûç û Azerî jî derheq rewşa deverên

xwe axivîn û zanyarî dan beşdaran.

Nûnerên her yek ji wan neteweyan, serbarê dana rohnkirinê hewce derheq tepeserkarî û zordariyên rojane û pêkanîna ferq û cudahiyan cur bi cur di warên aborî, siyasî, çandî û civakî yên li dijî neteweyên bindest ên Îranê, ji aliyê rejîma Komara Îslamî a Îranê ve li ser hevpêwendî û xebata hevbeş di çarçoveya Kongireya Neteweyên Îranê Federal de tekez kirin.

Di doma vî civînê de, biryarnameyeke hevbeş ku ji aliyê sê sazî û partiyên endam ên Kongireya Neteweyên Îrana Federal û Bizava Rabûna Neteweyî a Azerbaycanê, hatibû berhevkirin, bi piraniya dengên ve hate pesendkirin.

Navê wan sê saziyên endamên Kongireya Neteweyên Îrana Federal ku di civîna giştî de beşdar bûn ev in:

1. Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê 2. Partiya Xelkê Belûçistanê 3. Partiya Hevpewendî ya Demokratîk a Xelkê Erebbên Ehwazê.

Beşa duyem a vî civînê bona pejirandina endambûna hejmarek ji partî û saziyan ji aliyê civîna han ve hatibû diyarkirin.

Di beşa han de, endambûna Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê û Bizava Rabûna Neteweyî a Azerbaycana Başûr, bi piraniya dengên hate pesendkirin.

Hêjayî gotinê ye ku endambûna van du partiyên, berê ji aliyê rêberên "UNPO"yê ve hatibû pejirandin, lê pêka bernamê û pirograma Saziya "UNPO"yê, divêt di civîna giştî de ku navenda herî bilîn a "UNPO"yê ye, endambûna saziyan tevahî bi awayê fermî bê pejirandin.

Beşek din a vî civînê bona hilbijartina rêberên nû hatibû terxankirin.

Di beşa dawî ya civîna han de, biryarnameya Giştî a "UNPO"yê hate pesendkirin.

Hêjayî gotinê ye ku **Dr. Xusro Ebdulahi**, berpîrsê pêwendiyên navneteweyî yên PDK Îranê li derveyî welat û **Ebdula Hicab**, nûnerê PDK Îranê li "UNPO"yê beşdarî vî civînê bûn.

UNPO'yê daxuyaniya hevbeş a nûnerên gelên kurd, azerî, ereb û belûç li îranê weke biryarnameya xwe a fermî pejirand

Nehemîn civata giştî a UNPO'yê di nava rojên 16-17'ê meha Gulana 2008'an, di

Parlemana Ewropayê (Biruksel, Beljîka) de hat lidarxistin.

Civata Giştî ya UNPO'yê bi yekdengî vê daxuyaniyê weke biryar dipejirîne:

Bi liberçavgirtina vê çendê ku Îran welatek pirnetewe û pirzimanî ye ku ji neteweyên Azerî, Kurd, Fars, Erebi, Belûç, Turkmen û yên din pêk hatiye, bi agahdarbûnê ji vê çendê ku yek ji sêyê a welat anku gelê Fars ji sala 1925'an virde desthilata welat bidestve girtiye û di encama vê desthilatdariyê de, Îran îro tevî awayên apartayd û cudahîdananê çandî û zimanî rû bi rû bûye.

Bi liberçavgirtina vê yekê ku di wî welatê pirreng û şibê mizayîkê de, nasyonalistên tundajo ên Farsîziman di encama pêvajoyêke destçêkirî de, sistema siyasî ji bo sistema yekdest a dewlet-netewe guherandin û biryara pêşengên Şîî ên Farsan û nasyonalistên tundrew, hemû netewe û kom û destekên qewî ên eslî yê din ji bazneya desthilatê avêtin derê.

Bi liberçavgirtina vê çendê ku hikûmetên yek li pey hev li Îranê siyaseta navendîkirina pêvajoya dewlet-netewesazî bi nîrx û buhaya bêmafîkirina gelên din pêşde biriye û kêmaniyên neteweyî ên Turkên Azerbaycanê, Erebi, Kurd, Belûç, Turkmen û yên din, tevî jinan di Îranê de bê maf ragirtine û ji vê rêyê ve civakeke tejiyê bê edaletiyê çê kiriye.

Bi liberçavgirtina vê yekê ku bikaranîna zimanên Erebi, Azerî, Belûçî û Kurdî di xwendîngeh, medya û çapemeniyan de, heta di herêmên xwecih de hatiye yasax û qedexekirin û derfeta pêkanîna tu rêxistin an civateke kulturî an meşandina xebat û çalakîyên çandî ji neteweyên neFars re

nahê dayîn, tenê dîroka Farsan weke dîroka Îranê tê naskirin û dîroka neteweyên din tê redkirin.

Bi liberçavgirtina vê yekê ku mafê xelkê Sunî meseb yê Îranê bi giştî tê bînpêkirin û di xala 115'an a qanûna bîngehî a welat de rewşa berheqî bi vê bêmafîkirinê tê dan, bi awayekê ku rê ji Suniyan re nahê dan bibin Serok Komarê

welat û alîgirên vê baweriya olî weke hevweletiyên pile du tînen hesibandin.

Bi liberçavgirtina vê yekê ku Îran çavkaniya terorîzma dewletî di deverê de ye û ê bûye maka xeter û tîrsê bi ser ewlekariya cihanê û Rojhilata Navîn û navçeyên ne Fars û bindestê xwe bi xurtî mîlîtarîze kiriye û herdem rewşa leşkerî li wir zal e. Bi zanîna vê rastiyê ku di rewşê de Melayên desthilatdar ne amade ne û ne karîna vê yekê hene ku îtirafê bi çavkaniya ne ewlehî û bê tenahiye yanî bêparkirina du ji sêyê a neteweyên ne Fars, ji maf û desthilatê bikin. Haşa ji vê çendê jî nahê kirin ku neteweyên Azerî, Kurd, Erebi, Belûç û Turkmen ku kêma û zêde wekî hev hatine bêdesthilatkirin, bi tenê nikarin rewşa welat biguherînin.

Bi liberçavgirtina vê yekê ku di halekê de her gelekê bawerî bi mafê bê vir û wir ê diyarîkirina çarenivîsa xwe heye û ne amade ye ku dest ji wî mafî berde, lê tevî sistemeke cihanî, Rêxistina Neteweyên Yekbûyî û civata navneteweyî berbirî ne ku wê nêrinê napejirînin.

Îraneke demokratîk, tejiyê aştiyê, sekolar û federal hene, lewra em bawer in ku divê Îran endameke berpirsiyar a civaka cihanî bibe, me jê ve ye alternatîva bersivder a nîgeraniya cihanî li hember Îraneke xwediyê çekên zaf ên Etomî ye.

Bi liberçavgirtina vê yekê ku di demekê de ku hemû Îraniyan pêkîner ên neteweyên welat û komên qewmî bi hev re rêbaza pêşeroja Îranê didarêjin, Komara Îslamî a Îranê berbirûyê pîrsgirêkên micid dibe, ew rejîma ku bi siyaseta niha a serkut û çewisandina gelan û bi xeteravêtina aştiyê û tenahiya cihanê pîrsgirêkên mezin afirandiye.

Bi liberçavgirtina vê yekê ku kongre li ser vê baweriyê ye, tenê rêya derbazbûnê ji vê kirz û qeyrana niha ku rastî Îranê hatiye, avakirina sistemeke nû ye û tev alternatîvên din weke parastina rewşa niha bêencam in û pêşeroja me zêdetir nerohn dikin.

Bi liberçavgirtina vê yekê ku neteweyên me di tu pîroses û azmûneke aborî û civakî de beşdariyê nakin ku mafê diyarîkirina çarenivîsa wan ewle û garantî neke yan piştevaniyeke cihanî di çarçoveya qanûnên navneteweyî de, ji bo ku mafên wan garantî neke, Civata Giştî a UNPO'yê ev pêşniyarên Kongireya Neteweyên Îrana Federal (CNFI) dipejirîne.

1. Çewisandin û bînpêkirina mafên neteweyan, kêmaniyên etnîkî, olî û qewmî di Îranê de mehkûm e.

2. Daxwaz tê kirin ku Sekreterê Giştî yê Neteweyên Yekbûyî (UN) biryarekê bide ku li ser bînpêkirina mafên mirovan, komkuji û tunekirina gelan ku di herêmên EL Ehwez (Xozistan), Kurdistan, Belûçistan û Azerbaycanê de hatine û tînen meşandin, lêkolînên berfireh bike.

Ev pêşniyarbiryare ji aliyê endamên UNPO'yê di Kongireya Neteweyên Îrana Federal de, bi nûneratî ji aliyê gelên Ehwez, Belûç û Kurd û herwiha piştigiriya gelê Azerbaycanê bi komdengî di Koma Giştî ya UNPO'yê de hate pejirandin.

Ji aliyê çepê ve: Ebdula Hicab û Dr. Xusro Ebdulahi

Em weke Neteweyên Îranê li ser vê baweriyê ne ku hemû welatiyên Îranê divê bi hev re di sistemeke Federal an awayekî derefedera, lê li ser bîngeha herêman de bijîn.

Bi liberçavgirtina vê çendê ku gelên me bawerî bi

Kurdistan Dayîka Werzgariya Cîhanê

**Mehendiz Cangîr Îsmayîlzade
Kurdiya wê: Mizefer Begzade**

Werin em Kurdistan ku dayîka werzgariya(ziraet) cîhanê û landika şaristaniyeta mirovahiyê ye, ji nû ve bixemilînin. Devera navbera du ava

Beynîlnehrîn û Zagros ku piraniya vê Kurdistan e, bi şahidiya dirokê û arkoelojî (bastannas) ji bo cara yekê mirovan dest bi çandinî û kedîkirina lawiran û hêdî hêdî ji yana di şikeftan da û tenê nêçîrkirin bi jiyana gundîti û werzgariyê guheradin û dest bi çêkirina xaniya kirin ku ev guherandinên hanê yên mezin di cîhanê de belav bûn, ji bo nimûne kevinbûna kedîkirina bizinan (bizinên reş yên Zagrosê) û pez di devera Zagros û Mezopotamiya vedigere bo 10 heta 12 hezar salan berî niha û destkevtên din ên wek şerab çar hezar sal berê di Kurdistanê de hatiye bikaranîn û her wisa peydakirina yekemîn gund ku nîşana bi hev re jiyana gundîtiyê ye, elbete evana nimûneyek in ji sedan karên din ku ji bo cara yekê di vê deverê da hatine encamdan ku bûne harîkar ji bo pêşveçûna şaristaniyeta mirovahiyê di cîhanê de.

Lêbelê di mercên niha de eger rewşa deverê û av û hewa û çavkaniyên xwezayî yên Kurdistanê bikevin ber lêkolîn û dahûrandinê, emê bi hêsanî bibînin ku bihust bi bihustên wî welatî ciyê mifawergirtinê ji bo çandinî, baxdarî û ajildariyê ye, îca evana xêncî xizîne û çavkaniyên binerd yên xwezayî ne ku bi xwe dewlemendiyên mezin in. Di vî welatî de devrên pan û berîn yên sar, hênîk, germ hene û her wisa xaliyêke bixêr û bê ra avên sererd û binerd û baranên kêr û zêde, îca eger bi rêveberî û awayekî rast mifa ji wan bê wergirtin, dikare pêwîstiyên xwarinê ji bo civateke çendîn hemberî civata niha ya Kurdistanê bi dest bîne û digel pişkên senetî yên çandiniyê, di rastî da dibe serwet û samaneke mezin ku bûye nesîbê gelê Kurdistanê. Deverên zozanî û çiya û sar çavkaniyên mezin in ji bo çandiniyên ciyê sar û alif û ajildariyê, û deverên hênîk û gerim baştirîn delîve ne ji bo çandiniyê, bi taybet bax û bostan û mîweyên cur bi cur Naxwazim di vira de derbazî babetên hûr ên pisporanê bibim, çûnkî ev mijareke gellek dirêj e. Ji aliyê din ve dijmîn û neyarên gelê Kurd jî têgihîştinê û dewlemendiyên xwezayî ên vê deverê bi başî nas kirine û bi hincetên xeyalî û pîlanên xiyaretkarane gundên Kurdistanê wêran û gundî bi zorî koçî derdora bajêran kirin û keç û xort ji azmûnên salmandan bêpar kirin û ev pişka ekonomiyê tenê ku Kurdistanê hebû, ji nav bibe û gelê Kurd tune bike. Bo minak, berî dehan salan, rejîma Bees dest bi wêrankirina gundên Başûra Kurdistanê kir û gundî birin bi civatên diwar û dilêş û koçber kirin û zêdetir ji çar hezar gundên Kurdistanê xirab û text kirin û bi salan bê mifa man, ewa ku gellek ciyê nigeraniyê ye dûriya keç û xortên wê demê, di rastî de nîfsêkê ji wan li ciyê kal û babê xwe ku hêdî hêdî hezkirin û girêdana wan bi zevî û çandinî di gundan de kêr û kêmtir dike û li azmûnên çend hezar salî yên cotkariya vê deverê bêpar dimînin, wek wê beyta Hafîzê Şîrazî ku nîşana wê

rastiyê ye:
"Bulbulî xwonê ciger xword û gulî hasil kerd badê xîret bi sedêş xar perîşan dil kerd"
(Dibêje Bilbilê bi xebat û zehmetê gellek gulek gehand, lêbelê bayê hesûd û nehez bi sedan qirş û qeleman perîşan kir).

Li gor agahiyên ku min hene, dibêjin di Kurdistanê azad de li sedsala 4 heta %5 an de, kes di beşa çandiniyê de bi werzgariyê ve mijûl in, ev li sedê 5 di pişka werzgariyê de ji bo welatên Ewropayê re baş e, lêbelê di Kurdistanê û wê rewşa vê ya niha de çî şeweyekê têr nake û pêwîstî bi hêza mirovî ya zêde yanî derdora ji sedî 20'ê civakê heye, ji ber ku:

1- Di Kurdistanê de werzgarî ji aliyê mekanîzekirinê ve tevî eva dilê meriv dixwaze, navberke gellek heye.

Wêne: Geliyê Tepikê li herêma Soma Biradost a bajarê Urmîyê

2- Ji bo çêkirina xerabiyên ku ji aliyê siyasatên cinayetkarane yên rejîmên berê hatine meşandin, pêwîstî bi hêzekî însanî ya gellek heye.

3- Kurdistan hêj nebûye senetî ku keç û xort di wê pişkê de mijûlî kar bibin.

4- Karê sabit ji bo keç û xortan û bi taybetî gundiyan di bajaran de hêj kêr e.

5- Ji hemûyan girîngtir aliyên civakî û siyasî yên vê dozê (qeziyê) ne, çûnkî bêkarî yan jî kêmkarî ji bo keç û xortan di bajaran û dordorên bajarên mezin de xêncî rewşa xerab a ji yana wan, dibine nêçîrek baş ji bo kes yan jî komên firstexwaz û lêbok ku pê lêbandin û gotinên tund û dana soz û qirerên nerast û mifawergirtina nebaş ji îdeolojiyên çî çep yan rast ên tundrew yan jî olî, dibine sedemên xerabî û xelîtandina û hederdana wê pişka binîrx a civakê, nimûna xuya ya vê di dema hikûmeta Mihemdrîza Şahê Îranê de bû ku keç û xort bi kom ji gundan çûne derdorên bajarên mezin û ji ber siyasatên nerast û qîmet nêdan bi werzgariya hundirê welat û dabeşkirina zeviyan bi awayekî bê bername, navbera gundiyan û nebûna rêvebriyêke nû bi ciyê rêveberên pêşde yanî xweyî erd(xweyî gundan) dahata werzgariyê kêmtir bû û ferqa rûberê ji yana bajarên digel ji yana gundan jî bûne sedemek, di rastî da koçke bîzor û nerasterast bû ku piştê jî ji bo Melayan bûne leşkerekê belaş ku karî bi harîkaiya wan û bajariyênwek wan, ku faktorek berçav bûn, ji bo guherandin û xelîtandina rêya şoreşa neteweyên Îranê mifahê bistînin.

Lê belê di Kurdistanê azadkirî da rewş bi timî cuda ye, çûnkî dijmîn bû sedemên awarekirin û derbederkirina gundiyan, dîsan jî ji bo jinavbirina vê nexweşiyê xebateke seranserî pêwîst e, û berî hemû kes gundî bi xwe bi taybet gundiyan keç û xort divê xwe berpirs bizanin û bixebitin ji bo pêşerojê

geş ji xwe re û nivîsên piştî xwe çê bikin, bi cih e ku di bajaran de sergerdan yan jî bi berhevkirina hinek dirav rêya welatên rojava bidin berxwe ku ev jî encamên nîgatîv bi xwe re tine. Ji hemû tiştî baştir e ku vegerin ser ciyê kal û babê xwe û bi rêyên baştir û nû dest bi çandinî û ajildarî û baxdariyê bikin, ew bawer in pêşerojêke ron li benda wan e û zêdeyî wê hindê encam û netîca vî karî xizmetêke mezin e ji bo welat û hevvelatîyan û jiyandina dubare ya vê pişka aborî a Kurdistanê.

Pirr ron û aşkere ye ku Hikûmeta Herêma Kurdistanê hikûmetêke gelî û bi başî hemû pîrs û pîrsgerêkên Kurdistanê agahdar e û ji bo jiyandina werzgariya Kurdistanê jî çî xebatên pêwîst xwe pare nagire, gelî keç û xortan niha eva hol û eva jî çelhol.

Ciyê gotinê ye ku teşwîqên malî, sermayeguzarî di beşa werzgariyê de, ewlehî ji bo kar, rênîşanî, dana agahî û dana xizmetên pêwîst ji aliyê berpirsên karê werzgariyê roleke bingeîn heye, her wisa rolê keç û xortên xwende di pişkên cur bi cur yên endazeyariya werzgariyê û tevî wergirtin ji azmûnên werzgarên salmend û girêdana wan bi teknolojiya nû û riçdkirina keç û xort û gundiyan, girîngtir ji hemûyan rolên partî û saziyê siyasî di rêya teşwîq û hevkarîkirin ji bo berhevkirina derfetên ji dest çûyî xuya û berçav in. Ez ser wê bawerê me ku bi wan karana piştî demêke kurt Kurdistan dê anîna berhemên biyanî yên bermayî ji derve ne tenê dê bîniyaz be, belku bi xwe berhemên werzgariyê yên curecur dê bişîne derve.

Aşker a ye ku çibîçkirina xitmetguzariyên dermanî, perwerde, rê û ban û yên mayîn ku cudayî ya rûberê ji yana di navbera gund û bajaran de kêr dike û ê bibe teşwîq ji bo domandina karê gundiyan û bicîanîna evana ji aliyê hemû organên dewletî ve pêwîst in.

Bi hêviya wê rojê ku ne hin dûr e, Kurdistan ev mîratên pîr ji rûmet û şanaziya cîhana mirovahiyê ku xwedanê çavkaniyên bihêz ên xwezayî di pişka werzgariyê ku hertim di ji yana mirovan de roleke girîng hebûye û herwisa senetê girêdayî bi pişka werzgariyê ku bingeha senetîbûna welatêke bixwe re tîne, pê xebatên hemû alîyan bigihîjîne pileyêke pêşveçûnê ku di Rojhilata Navîn de bibe nimûnek ku ne tenê gelê Kurdistanê belku xelkên din jî ji wan destkevtan mifayê werbigirin.

Seredana Hesên Şerefî Ji Wezareta Derve û Partiya Sosyal Demokrat A Swêdê

Roja duşem, 26.05.2008'an, rêzdar Hesên Şerefî, Cîgirê Sekreterê Giştî yê PDK Îranê seredana Partiya

Sosyal Demokrat a Swêdê kir ku ji aliyê xatûna Ana Lînd, berpirsa pêwendiyên navneteweyî ên vê partiyê ve hate pêşwazîkirin.

Di hevdîtina han de Hesên Şerefî, bal kişande ser armancên Kongireya 14 û siyaseta PDK Îranê derheq dabînkirina demokrasî û mafê mirovan di Îranê de.

Navhatî her wiha bi berfirehî li ser rewşa PDK Îranê di asta navneteweyî û navxweyî û rol û girîngiya Kongireya Neteweyên Îrana Federal axivî.

Her wiha xatûna Ana Lînd, piştevanîya partiya xwe ji siyasatên PDK Îranê derheq dabînkirina azadî, demokrasî û mafê mirovan li Îranê ragihand.

Di dawîya hevdîtina han de her du aliyên li ser berfirehkirina pêwendiyên di navbera hevdu de tekez kirin.

Herwiha di heman rojê de, birêz Hesên

Şerefî, Cîgirê Sekreterê Giştî yê PDK Îranê, seredana Wezareta Karê Derve a Swêdê kir û ji aliyê Yonas Wêndîl, yek ji berpirsên beşa Rojhilata Navîn û Îranê ve hate pêşwazîkirin.

Di hevdîtina han de, Hesên Şerefî bal kişande ser bînpêkirina mafê mirovan li Îranê û bi awayekî berfireh siyaseta tepeserkirinê a rejîma Komara Îslamî di Îran û Kurdistanê de şirove kir.

Cîgirê Sekreterê Giştî yê PDK Îranê, her wiha li ser siyasat û armancên Komara Îslamî derheq piştevanîkirin ji girûpên terorîstî, bîdestveanîna çekên Etomî û gefên vê rejîmê li ser pêvajoya aşti û tenahiya navneteweyî axivî.

Hesên Şerefî, her wiha li ser rewşa PDK Îranê di asta navneteweyî û navxweyî de axivî. Navhatî her wiha bas ji Kongireya Neteweyên Îrana Federal kir û daxwaza piştevanîyê ji xebata neteweyî û demokratîk a neteweya Kurd û Partiya Demokrat kir.

Navenda Yekîtiya Kurdistan

Weke Endamê Çavdêr Yê Federasyona Neteweyên Ewropayê Hate Wergirtin

Kongireya Federasyona Neteweyên Ewropayê a pêncî û sêyemîn di navbera rojên 22 - 24'ê Gulana 2008'an li Paytexta Çandî a

Ewropayê di sala 2010'an de, yanî bajarê Pêç a welatê Macaristanê hate lidarxistin. Dirûşma sereke a kongireyê mafê medya û ragihandinê ji bo kêmaniyên neteweyî bû.

Şanda navenda Yekîtiya Kurdistan ku li ser vexwendina fermî û weke rêxistina çavdêr di kongireya han de beşdar bû, pêkhatî bû ji: **Hîsam Heyderî**, Berpirsiyarê Giştî yê Navenda Yekîtiya Kurdistan, **Nîştîman Derwêşî**, Berpirsiyara Yekîtiya Ciwanên Demokrat ên Kurdistanê Îranê li Swêdê, **Behmen Qelenderî**, berpirsiyarê Giştî ê ragihandinê û **Arezû Hîsamîm**, Berpirsiyara Pêwendiyên navneteweyî a Navenda Yekîtiya Kurdistan.

Rêzdar Hans Hînrîc, Serokê Federasyona

Neteweyên Ewropayê bi fermî bixêrhatina take rêxistina Kurdî a beşdar di kongireyê de kir û her wiha Hîsam Heyderî, peyama pîrozbahî a birêz Mistefa Hîcrî, Sekreterê Giştî yê PDK Îranê ji bo kongireyê pêşkêşî serokê giştî kir û daxwaz ji wan kir ku seredana Kurdistanê bikin.

Birêz Hînrîc tevî şabûn û spas û pêzanî ji peyama Serkreterê Giştî yê PDK Îranê, soz da di pêşerojê de seredana Kurdistanê bike.

Rojek beriya destpêbûna xebatên kongireyê, bi awayekî fermî hemû endamên Federasyona seredana Navenda Deng û Reng û Mala Çandî a Macaristanê li cihê birêvegûna Kongireyê de kirin û ji nêzîk ve tevî awayê pûte û girîngîdana vî welatî bi mafê hebûna medya û ragihandinê ji bo kêmaniyên neteweyî ên Macaristann nasyar bûn.

Kongire bi axavtina birêz Hans Hînrîc,

Serokê Giştî yê Federasyonê, bi fermî dest bi xebatên xwe kir û di heyamê 2 rojan karê berdewam de, têkoşîna federasyonê di navbera du kongireyan de kete berbas û komek pêşniyar û proje rabeî kongireyê hatin kirin.

Di dema têkoşîna organa herî bilind a biryarder di federasyonê de, şanda Navenda Yekîtiya Kurdistan tevî komek kesayetiyan siyasî û biryarder ên welatên endamên Yekîtiya Ewropayê hevdîtîna pêk anî ku ev in:

1. Wezîrê Hundir û nûnerê taybet yê Serok Wezîrê Macaristanê
2. Berpirsiyara Giştî a kar û barên jinan li YE'ê
3. Berpirsiyarê Komsîyona Hevkarî a Kêmaniyên Neteweyî li YE'ê.

Hevdem hevdîtinek taybet ji bo berpirsiyara Giştî a YCDK Îranê li Swêdê,

Şanda Navenda Yekîtiya Kurdistan tevî Hans Hînrîc, Serokê Giştî yê Federasyona Neteweyên Ewropayê

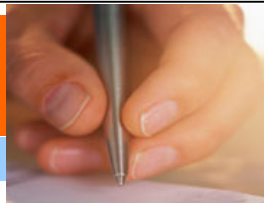

Nîştîman Derwêşî bi serokê Ciwanên Federasyona Neteweyên Ewropayê re pêk hat. Serokê Ciwanên Federasyona navhatî, tevî xuyakirina kêfxweşiya xwe ji beşdariya nûnera ciwanên Kurd di kongireyê de, hêviya domkirina têkiliyên navbera du saziyan de kir.

Hêjayî gotinê ye, şanda Navenda Yekîtiya Kurdistan bo şeva berî bidawîhatina kongireyê bi fermî ji aliyê xatûna Katalîn Sîzlî, Seroka Parlemana Macaristanê hate vexwendin.

Pêncî û sêyemîn Kongireya Federasyona Neteweyên Ewropayê roja şemî, 24' Gulana 2008'an dawî bi karên xwe anî.

Rapor: Navenda Yekîtiya Kurdistan li Swêdê

Şiroveya Peyvên Siyasî

Berhevkar: Omîd Esxeran

omid_anbi@yahoo.com

MARKSÎZM

Marksîzm ji hîzr û ramanên Marks, fîlosofê bi nav û deng ê matiryalî û alîgirên wê hîzrê re tê gotin. Karil Marks di navbera salên 1818 – 1883'an de jiyaye û tevî heval û hevhişrê xwe, Firêdrîk Îngels(1820 – 1895), serbarê nivîsandina pirtûk û nivîsarên cur bi cur, hîmê teoriya xwe derheq aborî û civakê darêtiye û bi awayekî çalak hewla cihgîrkirina Sosyalîzm û Komonîzmê di cîhanê de daye.

Marks di teoriyên xwe de bi awayekî zelal sedemên serhildan û tîkçûna her yek ji qonaxên civakî dixê holê û di encam de hîloşîna sîstema sermayedarî ji aliyê qata zehmetkêş yan peroltariyayê ve weke tiştê misoger dizane. Li gor nêrîna Marks, serhildana diyalektîk madî û aborî bê pevçûn û şerê navbera tex û qatan nahê bidestveanîn û kemilîna şaristaniyetê ji qonaxekê ve ber bi qonaxek din, bê rikeberanê û tund û tûjiya qatî nahê piraktîzekirin. Piştî navhatî rol û erkê rasteqîn yê kedkarên di warê vejandina cîhana bê çîn û tex dixê rojevê û hewl û xebata wan a tev alî gîrîng dinirxîne.

Di nava bingehefê felsefeya Marks de, hin teorî hêjayî baldanê ne ku pêkhatî ne ji:

1. Matiryalîzm diyalektîk ku teorî û kiryarê bihev re girê dide. Matiryalîzm diyalektîk ji bo her bûyerê bawerî bi sê fakterên bi bandor heye ku bi Têz(These), Antî Têz(Antithese) û Sentêz(Synthese) hatine binavkirin. Bo mînak li gor nêrîna navhatî, **Kapitalîzm** Têz e û **kedkarAntîTêz** e û **Sosyalîzm** jî **Sen**

Têz e.

Marks aborîyê weke bingeha gişt bûyerên dîrokî dihesibîne û hêza berhemanîna aborî weke hêza hayder a civakê dihesibîne.

2. Matiryalîzm Dîrokî. Li gor vê Teoriyê kemilîbûna meriv ji rêya kemilîna alavên berhemanîne ve tê misogerkirin ku eva jî li gor hewcehiyên madî yê meriv tîne holê û her cure deb û edet, bîr û bawerî û tiradîsyonek li gor kemilîbûna han rêk dikevin û serî hildidin û serxana her civakê li gor wan guhartinên ku di nava civakê de rû didin, tîne guhartin.

Marks li ser vê baweriyê ye ku di heyama dîrokê de, pevçûnek berdewam û bêrawestan di navbera texa çewşêner an serdest û qata bindest de, dimeşe. Di bingehefê zanista aborîyê de jî Marks teoriya xwe li ser hîzra buhaya berheman dadimezirîne. Navhatî dibêje: "Berhem bi giştî xwedîyê aliyek hevbeş in ku ev jî asta wî karî ye ku bona bidestveanîna wê hatiye encamdan û ev çende jî nîrx û buhaya berheman diyarî dike". Sermayedar dewsa vê çendê ku buhaya hêza kar ji karhatî û zêde buhayê jî ji kedkar re bide, wê ji bo xwe hildigire û bi vî awayî rêya çewisandin û kedxwarîne digire pêşiya xwe û di encam de jî hevin û pereyek zaf bidestve tîne û piştî vê çendê jî delîve û rêyê jî bo serhildan û pevçûnan pêk tîne û texa zehmetkêş piştî hîloşandina sermayedariyê, alavên berhemanîne bidestve digirin û weke take çîna civakê li ser kar û xebata xwe berdewam dibin ku di encama vê çendê de jî civak dibe civakê bê tex û qat.

Piştî Manîfêstê ku di sala 1848'an de ji aliyê Marks û Îngels ve hate ragihandin, gîrîngtirîn berhema Marks pirtûka Sermaye(Capital) a wî ye ku berge yekem a wê di heyama jiyana Marks de derçû û du bergên din jî ji aliyê Îngels ve hatin çap û belavkirin.

Stalîn di nivîsînên xwe de Marksîzmê dike du beş ku pêkhatî ne ji:

1. Marksîzm Dogmatîk(Dogmatic Marxism). Armanç ji vê çendê Marksîzm destpêkî e ku ji aliyê Marks ve hatiye danîn û li gor vê hîzrê divêt gişt tiştên ku ji aliyê Marks ve hatine gotin, werin çîbicîkirin û li gor zirûfên serdem jî tu guhartinek tê de pêk nehen.

2. Marksîzm Kiriyator(Criator Marxism) yan Marksîzm dahêner. Bingehe vê hîzrê eva ye ku heke li gor zirûfên serdem, guhartin di Marksîzmê de pêk bên, eva Marksîzmê dê herdem karîna afirîner a xwe biparêze û kevin nabe. Stalîn bi awayekî eşkere dibêje: "Ez alîgiriyê ji hîzra duyem dikim".

Em nikarin Marks(ku xwe bi Marksîst nedihesiband) weke berpîrê hemû evraz û nişîvên dîkûrîna Marksîzmê bihesibînin. Lê hin nerohî û veqetiyên di teoriyên wî de hene ku rêyê jî bo rave û şirovekirinê dijî hev ên alîgirên wê xweş dikirin. Her weke ku em mêze dikin, Lenînîzm rûçîkek Rûsî, Maoîzm rûçîkek Çînî û Kastroîzm jî rûçîkek Amerîkaya Latîn bixwe girtine û vê dawiyê jî em di cîhanê de nêrevanê serhildana Komonîzm Ewropî bûn ku partiye komonîst ên Fransa, Îtalya û Îspaniyayê weke pêşengên wê tîne hesibandin.

Nivîsarên Marks netenê di warê bizavên siyasî, belku di warê şêklên civaknasiya îro de jî, bandorek zaf li ser zanista han de daniye û bi giştî weke faktorek bihêz û ewle di pêkhateya kemilîbûna qonaxên dawîn yê hîzra nûjen de, tê hesibandin.

Çavkanî:

(Fehengî Ramiyarî Nîga) Azad

Weledbegî

(Danêşnamêyê Siyasî) "Politicial Dictionary" Daryûş Aşorî

Doma rûpela 1

Ma kî xemê kurda dixwe? Demekê ku nivîskara Venezoelayî, "Carol Prunhuber" serdana weşanxaneyê ALFA dike, êdîtorê weşanxaneyê ku bi Îspanî pirtûkan çap dike, bi vê pîrê bersiva nivîskara pirtûkê dide, lê serbarê vê yekê pirtûkê çap dike.

Pirtûk bi navê "Êş û mirina Rehmanê kurd" li sala 1992'an hatibû nivîsandin, lê piştî 16 salan, di vê heyvê da roj dît. Spas bo weşanê **Alfa** ku biryara çapkirina vê pirtûkê dabû.

Di sala 1985'an de Carol Prunhuber ji bo çêkirina hevdiînekê tevî Dr. Qasimlo berê xwe dabû Rohilata Kurdistanê, piştî li Ewropayê gellek car hevdu dîtin. "ne bes serokê rêxistinêk çekdarî bû, her wisa mirovek gellek jîr û zana bû, bi heft

zimanan diaxivî, ji romana navnetewî gellek hez dikir û her wisa gellek helbestan dixwend".

Prunhuber di pirtûka xwe de gellek hevpeyvîn bi siyasîmedarên dunyayê re li ser kesayetiya Dr. Qasimlo çê kirine. Wek nimûne, Wezîrê Karê Derve yê Fransayê "Bernard Kouchner" yê ku ser Qasimlo

wiha dibêje: "Di nav kurda de wek wî tune bûn, ew xwedîyê fikr û ramanek navnetewî bû".

Wê herwiha tevî Parlamentarê Otrîşî, "Peter Pilz" ji Partiya Kesk ku li ser terorkirina Dr. Qasimlo li dijî Îranê doz vekiribû, hevpeyvînek çê kiriyê û di vê derbarê de û li ser dosyaya vî Parlamenterî dibêje: "Serok Komarê niha yê Îranê Mehmed Ehmedînejad û Haşimî Refsencaî di terorkirina Dr. Qasimlo de dest hebûne û ev teorî pilan kirbûn".

Di pirtûka wê nivîskara Venezoelayî de, dukoment û belgeyên din li ser terorkirina Dr. Qasimlo hatine berhevkirin û çap bûne û herwiha basa terorkirina Dr. Sadiq Şerefkendî jî dike. Pirtûk bi hêjayî û hûrbîni ve hatiye berhevkirin û her tişt bi belge hatiye selimandin.

Lênihêrînek Bi Ser Meydana Karkerên Bajarê Urmîyê

Mecîd Cinîkanlû

Ger hûn sibêdêyekê zû herin nava bajarê Urmîyê ku navenda parêzgeha Azerbacana Rojava û

herwiha duyemîn bajarê mezin yê Kurdistanê Îranê tê hesibandin û li kêlek meydana mêweyan re derbaz bibin, dîmeneke bawernekirî dikeve ber çavê we. Belê hûn dê hejmarek zaf ji karkeran ku pitir ji çend hezar kesan dibe û her rojê bi hêviya peydakirina kar bera xwe didine vê meydanê, bibînin. Piraniya van karkeran ji gund û herêmên derdora bajarê Urmîyê û heta ji bajarên din ên parêzgeha Azerbaycana Rojava weke Mehabad, Serdeşt, Şîno û Makûyê koçberî vî bajarî bûne û tenê bi hêviya dahata paletiyê jiyanê dikin. Helbet ger rojekê ji wan re kar peyda bibe!!

Tiştê ku pitir bala her mirovekî ber bi aliyê xwe ve dikişîne, hebûna jin û keçên Kurd di nava vê meydanê de ye ku ji bona peydakirina kar hemû rojê dibine mêvanê vî cihî.

Jin û keçên ku her rojê divê ji xewa şîrîn û xweş rabin û ji bo debara jiyanê û bona têrkirina zikê xwe û malbata xwe yan kirîna kinc û hewcehiyên destpêkî yê jiyanê bera xwe didine vê meydanê û bi neçarî amade ne hemû karek dijwar û giran bikin.

Heke mirov binêre çavê bê sûç yê van keç û jinan, pêlek ji xwezî û hêviyên paqij ku mafê her mirovekê bona jiyanê ye, dikare bibîne. Keçên ku her rojê ji Xwedê daxwaza rizgarbûn ji vê jiyanê dikin. Lê mixabin hawara wan herdem bê bersîv maye.

Tiştê ku di vê meydanê de dikeve ber çavan, hebûna pîremêran e. Tenê tiştê ku dikare wan ber bi vê meydanê rakişîne, hejarî û xizanî ye. Çimku hem hêza wan ya cismî û hem temenê wan şiyana encamdana karên dijwar tune ye û ger neçarî tune ba, diviya ev kesane di vî temenî de bal malbata xwe di halê xwendin û perwerdehiya akademîk de biban. Lê mixabin ku divê ew her roj bona peydakirina debara jiyanê seredana meydana han bikin. Tiştê ku di vê meydanê de tê dîtin û bala her kesî bo aliyê xwe ve radikişîne, hebûna dehan butik û dirîşqeyên gerok ên destî ku xwdiyên wan li ser wan sêvîkên keliyayî di nava polan de û kêk û vexwarinan bar dikin û bi hêviya vê

bikin. Helbet ger kesek hebe ku bikire?!

Divê bibêjim ku karkerên han di roj de tenê 4500 heya 5000 tûmenan peyda dikin û ger diravê hatin û çûna bi otombîlê lê derxin, rojê tenê 2000 tûmen ji wan re dimîne. Eva jî di halekê de ye ku avahiyên Mela Hesenî, nûnerê rêberê rejîma Îslamî û pêşnimêja Mizgefta Şîyan li bajarê Urmîyê li bajarokê Şêx Tepe, bala hemû mirovekî ber bi aliyê xwe ve dikişîne.

Bi rastî eva çi çarenivîsek e ku hinek Melayên paremayî ên desthilatdar anîne serê xelkê?

Belê eva ye 30 sal desthilatdariya rejîma Komara Îslamî a Îranê û bi gotina wan hukûmeta nûnerên Xwedê li ser erdê.

Çima xwendekarek ku 9 mehan ders xwendiyê û mandî bûye, divê 3 mehên bêhnvedana havînê bona kirîna kinc û pirûkên xwendinê yê sala pêşîn karên herî dijwar û giran bike?

Eva di halekê de ye ku perê xelkê Îranê ji bo girûpên terorîstî û destavêtin di nava kar û barên welatên cînar yan çêkirina xwendingehan ji bo zarokên Lubnanî, Felestinî û... tê terxankirin. Di rewşekê de ku xelkê Îranê pitir ji hemû kesên din hewcedarê vî diravî ne û hejarî û xizanî gişt Îranê bi xwe ve girtiye.

çendê ku renga yek ji van karkeran ku bona peydakirina kar hatine vê meydanê, sêvîkek yan kêk û vexwarine ke ji wan bikire û ew jî bi vî awayî debara jiyanê xwe

Navenda Nûçeyan Ya PDK Îranê: “Bigihin Hawara Kawe Cewanmerd”

Navenda Nûçeyan ya PDK Îranê di daxuyaniyekê de daxwaz ji hemû saziyên mafê mirovan kir ku ji bo azadkirina canê Kawe Cewanmerd, rojnamevan û çalakê sîvîl hewlê bidin.

Di daxuyaniya han de hatiye Kawe Cewanmerd 28 salî û çalakê sîvîl li bajarê Sine ji sala 2005'an, ve hatîye girtin û niha jî di girtîgehê de ye û seba azar û îşkenceyên zaf tûşî çend nexweşiyên dijwar yê cismî û ruhî hatiye û jiyana wî ketiye xeterê.

Kawe Cewanmerd, bi buxtana beşdarîkirin di xwenîşandanên sala 2005'an ya li bajarên Kurdistanê ji aliyê hêzên rejîma Komara Îslamî a Îranê ve hate girtin. Navhatî ji aliyê taya 2 a dadgeha Şoreşa Îslamî li Sine bi 5 sal cezayê girtîgehê tê mehkûmkirin û di Dadgeha pêdeçûn a yekem de bo 2 salan

ceza yê girtîgehê tê mehkûmkirin û di pêdeçûna duyem de bo salekê kêmkirî, lê mixabin Kawe Cewanmerd hê jî di girtîgeha Meraxê de li jêr îşkence û azaran de ye û tûşî gellek nexweşiyên metirsîdar hatiye.

Lewra em weke Navenda Nûçeyan a PDK Îranê daxwazê ji hemû sazî û kom û civatên alîgir yê mafê mirovan dikin ku li hember cinayetên rejîma Komara Îslamî a Îranê bédeng nebin û ji bo azadiya Cewanmerd hewlê bidin.

Kebûdvend Bi Awayekî Veşartî Hate Dadgehîkirin

Li gor rapora Saziya Çavdêr a Mafê Mirovan li Kurdistanê, Mihemedsidîq Kebûdvend, di rûniştineke veşartî de ku bi qasî yek demjimêran dom kir, bi buxtana xebat li dijî ewlehiya neteweyî, hate mehkûmkirin.

Navhatî roja yekşem, 25.05.2008'an, li taya 15 a Dadgeha Şoreşa Îslamî li Tehranê hate dadgehîkirin.

Dadwerê dadgehê li gor têdîtina 1 a madeya 188'an a yasaya olî ya dadweriya civakî, belavbûna her cure nûçe û raporek derheq dadgehîkirina han, qedexa kiriye.

Kuştin û Birîndarkirina Xelkê Selmasê Her Didome

Roja 26.05.2008'an, ciwanekî 18 salî bi navê **Çengîz Rehmanî**, di gundê Qolazen a Selmasê, ji aliyê hêzên dijî gelî ên rejîma Komara Îslamî a Îranê dikeve ber êrîşa guleyan û tê kuştin.

Heya niha tu agahiyek derheq kuştina navhatî nehatiye zanîn.

Hêjayî gotinê ye ku çend rojan berî niha li devera Şipîran a Selmasê, kesek bi navê **Nacî Têmurî** dikeve ber êrîşa hêzên rejîma Komara Îslamî û birîndar dibe.

Bêkarî Li Îranê Bêdadê Dike

Rapor: Agirî/ Beşa Civakî

► Pirsgrîrêka békariyê di aboriya welatê Îranê de, pirsgrîrêkeke bingeîn û kevin e. Asta xizani û hejariyê li Îranê roj bi roj ber bi jor diçe, bi awayekê ku desthilatdarên rejîma Komara Îslamî a Îranê jî nikarin haşayê ji vê çendê bikin.

Li gor gotina Cîgirê Îdareya Pîlandarêtin û Çavdêriya Serok Komariyê, %20 ji xelkê Îranê anku 14 milyon kes di bin hêla hejariyê de dijîn.

Lê çima di welateke weke Îranê de ku di warê çavkaniyên bin erd de gellek dewlemend û zengîn e û îro rojê nirxa her bermîlek niftê pitir ji 130 dolaran e, bêtirî 14 milyon kesan di bin hêla xizaniyê de dijîn?!

Dr. Qasimlo di pirtûka xwe a Kurdistan û Kurd de dinivîsîne: “Welatên tak berhemî ger tenê ew pereyê ku ji rêya firotina niftê bi dest dixin, bi awayekî dadperwerane di nava xelkê de parve bikin, tu kes xizan û feqîr namîne”.

Di vê derbarê de belavoka aborî a “MISS”ê dinivîsîne: “Ji mêmê deme ku jordebûna asta békariyê yek ji pirsgrîrêkan welatê Îranê bûye û seba vê çendê Îran tûşî gellek zirar û ziyanên aborî, siyasî û civakî hatiye.

Belavoka han herwiha didomîne: %34 ji ciwanên temen 15 heya 24 saliyê li Îranê bêkar in û bi giştî %25 ji nifûsa çalak ya vî welatî tevî pirsgrîrêka békariyê berbirû ne”.

Herwiha li gor gotina Îshaqî, Cîgirê Îdareya Lêkolînên Saziya Neteweyî a Ciwanan, békariyê di nava ciwanên temen 15 heya 24 saliyê li Îranê 23/21 ji sedî ye û di nava ciwanên temen 15 heya 29 saliyê de %20/5 ji sedî ye.

Herwiha weşana aborî a “MÎS”ê asta békariya jinên Îranê bi vî awayî dinivîsîne: “Di halekê de ku jin tenê %13 ji hêza karî a welatê Îranê pêk tînin, asta békariya jinan di vî welatî de %40 e û li gor hinek raporên tenê %15 ji jinên xwendekar xwediyê pişeyekî jêhatî ne.

Nebûna sistemeke berpirs û dedperwer li Îranê bûye sebeb ku rewşa jiyana xelkê vî welatî roj bi roj ber bi dijwariyê here. Helbet xizani û belengazî di hemû beşên Îranê de neweke hev in. Ger em berhevdanekê derheq jiyana xelkê Kurdakincî tevî jiyana xelkê Farsakincî bikin, ev yeka baştir ji me re eyan dibe.

Her ji destpêka bidestvegirtina desthilatê ji aliyê hin Melayên kevneperest ve, serbarê sepandina şer û kavilîkirina Kurdistanê ji aliyê rejîma hov a teze bi desthilat gihîştî ve, di vê beşa welatê Îranê de tu car projeyên avedanî û nûjenkirina aborî tune bûye. Neteweya Kurd seba xizani û békariyê, di jêr zext û givaşê bêsînor de ne û bona dabînkirina hewcehiyên jiyana xwe tevî gellek astengan berbirû ne.

Eva di halekê de ye ku nirxa niftê roj bi roj jorê diçe û rejîma Komara Îslamî a Îranê jî rêya han ve dahateke zaf bi dest ve tîne.

Lê wiha dixuye ku dahata han ne ji bo xelkê ye, belku ji bo girûpên terorîstî yê Îslamî, bona têkdana ewlehiya cihanî tê bikaranîn.

QENCÎ

ADAR JIYAN
adarjiyan@mynet.com

Erênî û xweşbîniyên jiyane egera cêjdariya hebûn û nebûna mirov e. Başî, çêyî, qencî, erênî,

bedewî, xweşikî, xweşbînî; an jî berevajî wê xerabî, nebaşî, bêrêti, zistî, reşbînî...û hwd. girêdayî hişmendiya mirov têne şêwandin. Her mirov dilê dil û mêjiyê xwe ye. Belê her wiha her mirov afirînerê erênî û neyîniyên jiyana xwe ye jî.

Tistê ku jiyane bi mirov didin hezkirin an jî reşkirin, fermandariya dil û mêji û fermanberiya çav û guhê mirov e. Çav û guhên mirov her gav di fermana dil û mêjiyê wî/wê de ne. Mêji çî fermanê bide çav dê wê bibîne û guh wê bibihîze. Fermanberiya çav û guh girêdayî vîndariya mêji ye. Vîndariya mêji, mirov arasteyî erênî û xweşbîniyên jiyane dike. Heke ne wisa bûna wê çaxê tu wateya başiyên jiyane yên ku her gav di pozberiya nebaşiyên wê de dikudîne û li têkbirina wê dicehdîne, nedima.

Xweşikî û xweşbîniyên jiyane li gora reşbînî û nexweşiyên mirovahiyê manîdar dibin. Heta ku reşî û nexweşî tune be tukes nikare başî û xweşiyê rave bike. Her wisa heke tirs û sawa mirinê tunebûna wate û cêjdariya jiyane jî qet nedihate fêmkirin. Wekî ku Seneca jî dibêje: "Ey jiyane, ji mirinê bişêkirîne. Lewre ji te hezkirina min tev ji rûyê wê ye." Gilî an jî gazinca mirov ne ji ber nebaşî û neyîniya jiyane ye. Mirovên ku di binehişîna xwe de her gav xof û gumana mirinê dihevin, nikaribin kêf û çêjê ji jiyane wergirin û xweşî û dilgeşiya jiyane bitehmînin. Her çend ku gellek caran ne li gora dilê mirov be jî başî û nebaşî du kirûyên jênager û çarenîn ên rasteqîna jiyane ne. Ligel ku gellek bûyer, rûdan û geşedaniyên dinê, derî vîna mirov pêk tên jî dîsa bandoreke mayînde li ser jiyana wî/wê ya rojane dihelîn û wî/wê ber bi hest û helwestên neyînî û reşbînî ve dîkin. Lê belê dîsa jî ne pêkan e ku her mirov wekî hev û din bifikire an bi heman awayî tev bigere. Liv, bizav û helwestgirtina mirovan a li hember bûyer û qewamên dinê ji hev û din cuda ye. Heman bûyerê, hin kes bi awayekî xweşbînî û hin jê jî bi reşbînî rave dîkin û dinirxînin.

Heke her mirovê/a dinê bi awayekî reşbînî bifikire û tevbigeriya tu wateya xweşbînî û reşbîniyên jiyane jî nedima. Lewre her dijber bi nakokiyên xwe re diwêlîde û her nakokî dijberê xwe dixuliqîne. Dîsa jî tu mirov (rewşa mirovên awarte û dereasayî ne tê de) naxwaze ku di nav tarîtiya reşbîniyên jiyane de bixeriqe û bibe niştecihekî/e tenahiye yê/ya vê dinê. Bêşik û bêniqas her mirov ji reşî û nexweşiyên vê dinê dipelîkîne û xwe li pejn û şopa bedewiyên jiyane digire. Her mirov dixwaze bibe dilxwaz û xwazgîniyê jiyaneke şadî, şanaz û dilşad û dîsa her mirov dixwaze bibe kiriyarê cîhaneke aram, bedew, berken û bêxem. Ango tu kes naxwaze nîgaşên xwe di nav tarîtiya reşbîniyên reş û stewr de bi devê kêr û xencerên zingarî û şûrên poz bixwîn bifilîne. Her kes dixwaze bi hêviyên avis re jiyaneke xweşbêhn û cîhaneke xweşbîn bi hev ve bidirû.

Tu car xerabî û neqenciya mirovên neçê ji hest û bizavên mirovên çê re nabe asteng û spartek. Her mirov nûserê(nivîsarê) lînûska xwe ya tawanbariyê ye. Belê her wiha yê/ya rûmetdariyê ye jî. Maf û mikûniya(derfeta) her mirovî/ê heye ku lînûska xwe ya tawanbariyê li hev bipêçe û ji lînûska xwe ya bêrîtiyê(bê gunehiyê) rûpelekî nû veke. û lînûska xwe bi xweşdîtin û xweşbîniyên vê dinê bineqîşîne. Ji ber ku deriyê baxê cîhaneke bêkul û gulbêhn tenê dikare bi kilîda xweşbîniyên jiyane li piştê bibe. Mirovên ku aştîya cîhanê û aramîbûna wê ji xwe re wekî kar û bar neqandibe an jî yên ku xwe ji bo dilxweşiya mirovahiyê binbar û peywirdar dihesibîne, divê pêşî li hember reşbîn û reşbîniyên vê dinê şerekî tund û dijwar li dar bixe. û di vî warî de lêkdaneke bêdeman bikudîne.

Dibe ku îro zû; belê sibehê dereng be. Ji bo divê tovê xweşî û xweşbêhniyên sibehê bi destê mirovên îroyîn were reşandin. Qey ku gur û mî bikaribin pevra biçêrin. An jî mirov û mirov bikaribin bi hev re bijîn.

Kaniya Helbestan

Ji kû heya kû

Bêrî Bihar

Ka binihêre!
Ev rê...
Ev rê rêya me ye

Bûye lûsa rawil û sewalan,
Ji fêkîyên nêrît û janên me,
Ji hêvî û ramanên me doşekên sitûr girêdane
Li ser wan mar û dûvpişkan pal dane,
Dûyê qelûnên wan bûne ewrên reşgiran li ser baxên me.
Li benda barîna herî bi xişm me teyroka wan î xezeban.

Ka binihêre!
Ev rê...
Ev rê rêya me ye

Ji peşkên barana şerê azadîxwaziya me,
Pêlên dijwar yên neyartiyê dizên,
Ji ava zelal vedixwin dostên me!!!
Ew xwarinxurên demekî sifra me ya dewlemendiyê
Şaredariya xwe avakirine li ser qûlpikên têrxwarinê.

Ka binihêre!
Tu nas dikî?
Ev rê rêya me bû

Rêya min û te,
Bûye korç û newal,
Di yek ji wan korçan de veşartî me ez,
Bûne delavokên hûrik di korçan de hestên me,
Weke sêwîstêrkan li hev civîyane.
Dilerizin...

Çawa be jî, ev rê rêya me bû,
Xirab be jî ezê wê biparêzim
bi xwezaya xwe ya jinantiyê.
Çawa be jî ked û xwêdana me rijîyayê.
Bixwazî dîsa were, hewl bide û bimeşe,
Ezê nas bikim pêlkirina te,
Nas bikim ezê,
rêçên te yên nermik
li ser çavên xwe...

Di Salvegera 76 Saliya Kovara HAWAR'ê De

Konê Reş
Qamişlo 15 Gulana 2008

Dema ku em behsa zimanê kurdî yê standart dikin, ew ji bo hemû Kurdan e, ne tenê ji bo

Kurdên başûr, ji bo vê yekê jî divê ji hemû perçên Kurdistanê zimanzan û lêkolînan di wê xebatê de cih bigirin, ezê ji piştgiriya wê xebatê bikim...

Mesûd Barzanî

Ezbenî ! Cihê şanazyê ye ku em 76 saliya yadîvegera yekemîn kovara kurdî, bi tîpên latînî bibîr binin. Ev kovara ku yekemîn hejmara wê di 15 gulana 1932'an de, li Şama şerîf, ji rex mîr Celadet Alî Bedirxan ve dihat çap û belavkirin.

Di bawerîya min de, dûrdîtina mîr Celadet Bedirxan xwediyê Hawarê û giringiya weşandina wî ji vê kovarê re, ev bû; Ku zimanê kurdî bê parastin û kurdiya latînî di seranserê kurdistanê de belav bibe.. Hem jî ku kurd wek tevayî xelkên cihanê bibin xwedî alfabeyê xweser...Mîr Celadet xweş bawer bû, ku yekîtiya kurdan di yekîtiya zimanê wan de ye û yekîtiya ziman ji yekîtiya tîpan dest pê dike û wek ku gotiye: **"Herwekî me çend caran**

gotiye; yekîtiya miletê kurd bi yekîtiya zimanê kurdî tête pê. Di yekîtiya ziman de gava pêşîn jî yekîtiya herfan e. Yanî ji bona nivîsandina zimanê miletêkî divê zana û xwendewarên wî miletî bi tevayî ji bona zimanê xwe elfebeyê bibijêrin û heke di wî zimanê de çend zar hene, zar hemî bi wê elfabê bêne nivîsandin."

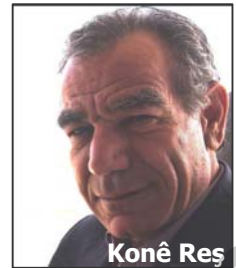
Lê sed heyf û mixabinî ku di wê hingê de berêz Tewfîq Wehbî Beg xwe ji ber projeyê mîr Celadet Bedirxan da alî..?! Li kovara Hawarê hejmara (10'an, Sala 1932'an) Vegere, gotara Mîr a bi navê (**Li Ser Yekîtiya Zimanê Kurdî**), hem jî ku bersiva ji Pîrût re li ser gotarê wî (**Ekis Sedayî Hawar**). Hingê wê xweş ji we re diyar bibe..

Erê Ezbenî, ku di wê hingê de berêz **Tewfîq Wehbî Beg** dengê xwe tevî dengê mîr Celadet Bedirxan kiriba û piştgiriya wî ji weşana Hawarê û tîpên ku wî ji zimanê kurdî re bijartine, bi erênî pejirandiba, îro roj, ev problema ku li Kurdistanê azad, di warê standardkirina zimanê kurdî de heye, çê nedibû..Ev problem gelekî xerabe wek ku hûn tev dizanin, cudabûnê dixê nav kurdên Bakur û Başûr de.

Ev problem di roja 28.4.2008'an de, di heftînameya **Rûdaw**, hijmara 4'an de hat

diyar kirin, dema ku Wezîrê Perwerdeya Kurdistanê birêz **Dilşad Ebdulrehman** piştgiriya xwe ji wan 53 kesên soranîxêv re bi erênî pejirandiye, ewên ku beyannameyek di rojnameya **Rûdaw** de belav kiribûn, ku şêwezarê Soranî bibe zimanê standart li Kurdistanê. Tevî ku ev yek qet nayê pejirandin ji rex rewşenbîrên resen ve.. Belê me çend dengên bihêz di vî warê de seh kirin wek, birêz **Hesen Silêvanî**, serokê Yekîtiya Nivîskarên Kurd tayê Duhokê ku wî di hevpeyvîneke taybetî de ji bo Avesta bal kişandiye ser vê pirsgerêka di navbera rewşenbîrên Kurd de li ser pîrsa Soranî, Kurmancî û alfabe ya kurdî û wiha gotiye: **Tu kes li herêma Behdînan naxwaze soranî bibe zimanê standart. Ez bi xwe naxwazim ku zarokên min kurmancî bihêlin û biçin tenê bi soranî perwerde bibin. Tu kes vê yekê qebûl nake. Em ne ligel vê yekê ne. Em tu caran qebûl nakin soranî bibe zimanê perwerdeyê yê standart... Em qebûl nakin kesek li ser**

zarokên me
soranî feriz
bike.. Riya heri
baş ewe ku hem
li herêma
Soranan hem ji
li herêma
Kurmancan, bi
her du

Konê Reş

zaravayan perwerde çê bibe..."

Her wiha birêz **Mihemed Ebdula** cigirê serokê Yekîtiya Nivîskarên Kurd li Duhokê, wî jî wiha gotiye: **Daxwazê ji hemû zimanzan, pîspor, nivîskar, rewşenbîr û siyasatmedarên kurdperwer û dilsoz li devera kurmanciya xwarê dikin ku mafê wekhev biparêzin û palpiştên binemayên demokrasiyê bin û ji zimanê sepandinê dûr kevin û evê biryarê ji bo me û zarokên me bihêlin, ku her li qonaxa yekê seretayî ta qonaxa dûmahiyê ji zankoyê bi şêwezarê dayîka xwe bixwînin û binivîsin û perwerde bibin, eve ji mafê me yê rewşa ye, eger we bawerî bi mafê mirovî, demokrasiyê û bîr û boçûnê cuda cuda hebe...**

Belê ya herî xweş ku van hersê şareza, pîspor, zimanzan, dilsoz û kurdperweran ku bi şêwezarê Soranî, kurmanciya xwarê dipeyivin, (**Dr. Emîr Hesenpûr, Dr. Rêbiwar Fetah û Hesen Qazî**), wan jî beyannameya wan 53 nivîskarên xwarê red kirine û daxwaza wan nepejirandine..Ji xwe ez nayê ser gotinên nivîskarên Bakur û Rojava.. ew kirasê xwe diçirnin..Belê ezbenî wek ku hûn mêze dikin, eva piştî 76 salan careke din em li mîr Celadet Bedirxan vedigerin û li kovara wî Hawarê vedigerin û mêze dikin, bê ew çendî di vî warê de, dûrdîtî, şaraza û zana bû..Ji berî 76 salan ve wî berhemên piraniya nivîskarên kurdan bi şêwezarê Soranî û Badînanî di kovara xwe Hawarê de belav dikirin..Mixabin, ku roja îro, nîvdewetek me çê bûye, nikare kovarekê wek Hawarê bi herdu şêwezaran biweşîne..

Kovara Hawarê, ev kovara ku yekem car di dîroka kurdan de zimanê kurdî bi kurdiya latînî, herdu şêwezar, di nav rûpelên wê de cih digirtin... Bi saya vê kovarê, yekemîn car e ku zimanê Kurdî bi herdu şêwezaran, bi tîpên latînî berdest dibe. Hejmara pêşîn ji vê kovarê di **15 gulana 1932'an** de hatiye weşandin, ango ji berî 76 san ve, hejmara dawîn(57) di 15 tebaxa 1943'an de derketiye. Ev kovar li bajarê Şama şerîf, dihat çap û weşandin û li nav Kurdên Cizîrê, Efrînê, Zaxo, Hewlêr, Rewanê, Kirmaşanê û heta Mûsil û Bexdayê jî belav dibû.. Cihê mîr Celadet Bedirxan buhişt rengîn be.

* - Ev gotina **Mesûd Barzanî** ye, ya ku wî li Duhokê, di civînekê de gotiye, dema pîrsa ziman hatiye rojevê, min jî ev gotin ji hevpeyvîna ku Avesta bi birêz Silêvanî re kiriyê girtiye.

HAWAR
KOVARA KURDÎ * REVUE KURDE

DI VÊ HEJMARÊ DE

Tîfîkên Qorand
Seyîdî
Bawerîya Xelî
Gulîdan
Mawezîna Xelî
Yê Bîr
Sefersê Xelî
Hîvîya Xelî
Ez a Xelî
Gulîdan Xelî
Bawerîya Xelî
Fîrîş

Dr. E. A. Bedî Xan
Bawerîya Xelî
Seyîdî Xelî
Gulîdan Xelî
Mawezîna Xelî
Yê Bîr
Sefersê Xelî
Hîvîya Xelî
Ez a Xelî
Gulîdan Xelî
Bawerîya Xelî
Fîrîş

TEFSIRA QURANÊ

40— Roja ko emê ji ber mîletêkî li ser emelê kafîran şahidekî binin, û Pîşembêrê min, emê te ji bikin şahidê emelê wan, gelo wê demê hêlê kafîran wê çûn bibê?

41— Di wê rojê de, yê ko kafîr bûne û li ber Pîşembêrê Xuda serhişki kirine, wê bixwînin ko emê di binê wan de biheze û jihev bibe û ew bixwînin te de wîndê hêlê ewê ko di binê gûlî û emelên xwe ji Xuda vegrînin.

42— Gêlî bawermendîno... Gava bon serxweşia, heta ko serxweşiya we ne bozê gûlîna xwe nîzîna, nîzîkî nîmeê me bin, gava bon bi cînobê dîbin, beriya ko destmêla xwe a mezin rakin mezinê nîmê. Heke bon neas in, an rêşîng in, na û ji her du rîyan tiştek derke- tiye, an heke nîzîkî jûnê bûne û ko ew bi dest we na keve bi axa pak teyemînê bi- kin, rû û destên xwe pê bilîrkînin. Xuda îyê ewên xwe sirik dîke û di gûnehên wan dibore, xuda piyar e.

43— Ma bon nabînin û bîrewer na- bin ko zanyên çubîyan seha xalrê çend peran mezin Tewrê diguherînin û di- xwazin we ji rîya rastîyê derînin.

44— Xuda dijîmînê xwe nas dîke; bizanin ko arîkêr û sermîyanîya Xwedê beş we ye.

45— Ji çubîyan hîn bûne ko çîbê kî- laman diguherînin û dibêjin: Me bibîstî- û me isyan kirîye; an ew jî dîl nakar- û kin û bes bi zîmên xwe mikur jên- emrên kitabê qebûl dikin û bi ser ve zîd- dikin û dibêjin: tu me dîbîstî, lê em tî- na dîstîsîn, li me bînerê, dîko em bej- ne û ko gûlînê te fêhmî bikin. Ew î- wan gotinan diguherî dîbêr û bîstêk xwe bi dîndê Xuda dîkin.

Heke wan bigota: Me emrê Xud- bîstî û sehaet kir, goima me bibîstî- û li me bînerê, ev di beşê wan û çîbê dîbê, lê seha kufêr, Xuda jî wa- şandîye, laneta Xuda li wan e, bi ten- çandî ji wan bawermend bûne.

46— Gêlî çubîno... Beriya ko em- rûyê we bîçîmîstîna û hêlê we xîra bîkî- û hêlê we bîdewîstîna û we mîna mîr- vên ko di roja şembê de massîvanî kirî- ne, bîxîre laeta Xwedê, bawerîya xwe bi Qurana ko kîlîm we Tewrê bîstî- dîke bîstîna û bîzînin ko emrê Xuda tî- çîbê xwe.

47— Xuda, di gûnehên mirovê ko beherê wî, tiştekî dîkin nabore Xwedê di gûnehên xelkê ên dîn, ew gu- nehê piçêk an mezin bîn, li gora daxwaza xwe dibore û ji gûnehkarên re elw û to- bon dide, lê yê ko jî Xuda re tiştekî dîke beherê û lampa, divê bizane ko wî dest xwe xîstîye gûnehêkî giran û pê gûneh- îar bîye.

48— Ma tu çûî û filan na bîstî, ew xwe bi xwe nehsa xwe ji gûnehên paqî- dîkin... Lê ne were ye, Xuda bi tenê li gora daxwaza xwe, ewên xwe ji gû- nehên paqî dîke.

Xuda di cîzanê de, ji tu keş re bi- qasî nîcutêkî jî zîlmê nake.

Weşana Rojnameya “Hawarî Nîştiman” Gaveke Dîrokî Di Bizava Mafxwazane A YCDK Îranê

Dara Natiq

Pîştî bi dawîhatina şerê duyem yê cîhanê û di sala 1324'an ya Rojî(1945) de, dema ku yekemîn

dewleta Kurdî, bi cehd û tekoşîna rêberên jêhatî yên wê demê yên Partiya Demokrat a Kurdistanê û li serweyî hemûyan rêberê zana û lehengê Kurd Qazî Mihemed, Komara Demokratîk a Kurdistanê weke veguhartineke dîrokî di bizava rizgarîxwazane a Kurd de tê holê, karî di heyamê kêmtir ji yek sal li temenê xwe, gellek destkevtên dîrokî û girîng, di warê siyasî, aborî, civakî û çandî de, bo gelê me bike diyarî.

Avakirina rêxistina Yekîtiya Ciwanên Demokrat ên Kurdistanê jî, weke yekemîn saziya sivil û taybet bi nîfşa ciwan û dînamîzma guhartinê di civaka Kurdî de û di hemem demê de weke yek ji diyarî û destkevtên dîrokî yên Komara Kurdistanê, di wê demê de, anku di civakeke paremayî û nexwendewar ya wê demê a civaka Kurdistanê de û bi cehd û bîrmendî û hikmeta siyasî ya şexsê Pêşewa Qazî, bibe hevên zaf guhartin û pêşkevî û avakirina civakeke sivil û şaristanî û herwiha zanîngeha pêgehândina ciwanan bi çekên zanistî û teknolojiya serdem.

Yekîtiya Ciwanan her di wê demê de, serbarê ektîvbûn û herwisana karekterê sereke yê nava bûyerên civaka Kurdistanê, weke pitansiyelekî ektîv û bi bandor di çepera berevanîkirin ji man û hebûna neteweya xwe, karî gellek pêngavên erênî û bihagiran di pêxema xizmetkirin bi pêşxistina civakê û nîfşa ciwan bavêje.

Hejmara 1 a Kovara “Hawarî Nîştiman” di serdemê Komara Kurdistanê de

Wê saziyê her di wê demê de, bi merema zêdetir girîngîdan bi pirsên ciwanan û vejandina seha neteweyî di nava ciwanan û komkirina ciwanan bi dora YCDKÎ û PDKÎ û herwiha yekrêzî û hevpewendî, xebat bo rizgarî ji bindestiyê û cehda gihîştin bi azadiyê û ... yekemîn weşana xwe bi navê “Hawarî Nîştiman” weke organa wê saziyê di berrava 19'ê Banemera 1325'ê Rojî de belav kir.

Weşana “Hawarî Nîştiman” bi cehd û mandîbûna xebatkarên mîna:

Sidiq Encirî Azer, weke sernivîskarê rojnamê û **Enwer Dilsoz, Dilşad Resûlî, S. Naniwazade, Mela Ebdula Davûdî, Mihemed Tofîq Wêrdî, Mihemed Şapesendî**, endamên desteya nivîskarên “Hawarî Nîştiman” karî heya 5 hejmaran biweşandin û gellek mijar û şiroveyên bibandor û dewlemend û pêwendîdar bi civaka wê demê a Kurdistanê û ciwan û pîrsa neteweyî û hişyarkirina asta xebata neteweyî di nava ciwanan de, xwedî bandor be û bibe hevên hiviya pêşeroja ciwanan û gellek keç û xortên şoreşvan û ronakbîr bi dora xwe kom bike.

Bêşik lênihêrnek di nava rûpelên zêrîn û dîrokî yên wê demê yên rojnameya “Hawarî Nîştiman” de, gellek rastiyên haşahilnegir ji me re dide eyan û vê rastiyê diselimîne jî ku Yekîtiya Ciwanan û birêveberên wê di bin tîrojkên rênîsanî û hizirvaniya rêberên pêşkevî û xwedî helwestên PDK Îranê û li serweyî hemûyan Pêşewayê nemir, rol û erkên xwe bi sehkirin bi vê berpirsiyariya dîrokî bi cih bigehîne.

Lê mixabin, piştî hîloşîna Komara Kurdistanê, di sala 1325'an a Rojî de bi destê rejîma dîktator ya Rîzaşa û pêk hatina, rewş û zirûfa tepeserkirine di Kurdistanê de, derfeta xebat û tekoşîna azad bi çî partî û rêxistînekê nehate dayîn. Yekîtiya Ciwanan jî bi naçar bo berevanîkirin ji man û hebûna neteweya xwe, tevî şoreşvanên Partiya Demokrat, berê xwe dane çiyayên Kurdistanê. Mixabin wê demê bi egera rewş û zirûfa taybetî a xebata çiya û nebûna îmkanatên hewce, weşandina rojnameya “Hawarî Nîştiman” jî hate sekinandin. Lê di sala 1378'an a Rojî(2008) de, Govara Lawan weke organa vê rêxistî û domkiraveya Hawarî Nîştiman hate veşandin.

Di zistana sala derbasbûyî de û li bereberê cejna 2'ê Rêbendanê, salvegera avabûna yekemîn dewleta modern û pêşkevî ye Kurd, anku Komara Kurdistanê, rêberiya hilbijartiya kongireya çarem a Yekîtiya Ciwanan, di biryareke şoreşvanî û bicî de, bo hurmetgirtin ji cehd û tekoşîna rêber û avakerên yekemîn dewleta Kurdî û li serweyî hemûyan pêşengê şehîdan Qazî Mihemed û birêveberên wê demê yên Yekîtiya Ciwanan û herwiha rûmetgirtin ji xebat û tekoşîna û pênuş bi destên vê demê yê rojnameya Hawarî Nîştiman û di hemem

Hejmara 1 a Kovara “Hawarî Nîştiman” di sala 2008'an de, li ser şopa kovarê di serdemê Komara Kurdistanê de

demê de axavtin û hevpeyvîn tevî kesayetî û şahidên nava bûyerên Komara Kurdistanê, bi merema bîdestxistina zanyariyên zêdetir derheq çawaniya diyarîkirina roja avabûna Yekîtiya Ciwanan, biryara weşana vê rojnamê da ku yekem hejmara wê a taybet bi Komara Kurdistanê, di 2'ê Rêbendanê 1386'an a Rojî(21.01.2008) de hate belavkirin. Derketina Hawarî Nîştiman, piştî çend 10 sal xebat û tekoşîna bo careke din, tevî pêşwazîkirina germ ye tex û qatên cur bi cur ên civakê û bi taybetî ronakbîr û keç û xortên welatê me di hundir û derveyî welat de berengar bû.

Her piştî vê cehdê, Heyeta Rêveber a Yekîtiya Ciwanan, paş bas û berhevdana aliyên cur bi cur ên xebat û tekoşîna Yekîtiya Ciwanan li derveyî welat, di warê dîplomasiyê, rêxistinî, siyasî û çandî û herwiha bi berçavgirtina vê çendê ku cîhana îro, cîhana masmîdiya û ragihandin û dîplomasiyê ye û di hemem demê de bo zêdetir nasandina doza berheq ya gelê me û pirsên ciwanan bi cîhana derve û herwiha haydarkirina cîhanê, ji kiryarên dijîmîrovî û siyasîyên biyom û dijî mirovî yên rejîma melayan û sedsala navîn a Komara Îslamî, biryar da ku rojnameya Hawarî Nîştiman îro pêde hemû mehê carekê, weke organa Desteya Nûneriya Yekîtiya Ciwanan a derveyî welat, bi du zimanên Kurdî û Îngilîzî bihê weşandin.

Bi xweşî ve her piştî vê biryarê, yekemîn hejmara Hawarî Nîştiman bi hewl û xebata ciwanan ji derveyî welat bi du zimanên Kurdî û Îngilîzî di berrava 26'ê Banemera 1387'an a Rojî, hember 15'ê Gulana 2008'an çap û belav bû.

Parlamentoya Swêdê Mijûl E Operasyona Enfalê Weke Jînosayd Nas Bike

► Malpera "chaknews"ê diyar kir ku Parlamentoya Swêdê di pêşerojê ne gellek dût, dê civînekê derbarê nasandina operasyona Enfalê weke jînosaydkirina Kurdan lidar bixe.

Vê jêderê ragihand, piştî ku Navenda ÇAK li dijî

jînosaydkirina Kurdan, kampanyek li Ewropayê pêk anî, daxwaz kir ku operasyona Enfalê ku ji aliyê rejîma Bees a Îraqê di sala 1988'an ku li dijî kurdan hate meşandin, weke jînosayd nas bike. Vê navendê heta niha karî ye di vê rêyê de piştgiya 42 endamên Palemanê, 3 partî û sê serokên partiyên Swêdî bidest xistiye.

Bi vê armancê jî Navenda ÇAK roja 6'ê Gulana 2008'an, li salona Parlamentoya Swêdê konfereyêkê lidar xist û Parlemanerên jî soz daye ku di Parlemanê de vê yekê bixin berbas. Li gora agahiyê her dawî qirar e roja 11.6.2008'an Parlamentoya Swêdê li ser vê mijarê civînekê traybet pêk bîne.

5'mîn Festîvala Fîlmên Kurdî Ya Berlînê Dest Pê Kir

► Roja 24'ê Gulana 2008'an 5'mîn Festîvala Fîlmên Kurdî ya Berlînê dest pê kir û dê 8 rojan berdewam be.

Di çarçoveya vê festîvalê de, nêzik 40 fîlmên Kurdî ji her çar parçeyên Kurdistanê ên kurt, dokumenter û yê sînemayê li Kurdistanê û Ewropayê tên nîşandan. Panelên li daraxistin, derhêner û hunermendên rol wergirtine bi temaşevanan re geşê dîkin.

Hêjayî gotinê ye ku hinek hunermend û derhênerên warê Sînemayê weke Behmen Qubadî, Şewket Emîn, Hiner Selîm, Hîşam Zeman dê basa Sînemaya Kurdî û Fîlmên Kurdî bikin.

Di Salê De 50 Hezar Kes Di Îranê De Ji Ber Kişandina Cixareyan Dimirin

► Di cîhanê de herî kêr di salê de, 5 milyon mirov di encama kişandina cixarê dimirin. Di vê navberê de pişporên Wezareta Tendurustî ya Îranê eşkere kirin ku salê 50 hezar kes di Îranê de ji ber kişandina cixarê jiyana xwe ji dest

didin. Bikanarin û kişandina cixareyê bandorên pirr xirab li ser tendurustiya mirov heye, weke nexweşiyên dil, ruvî, penceşêr (kaster) û nemaze penceşêra ruvî, asm (bêhnçikî) û gellek nexweşiyên din...

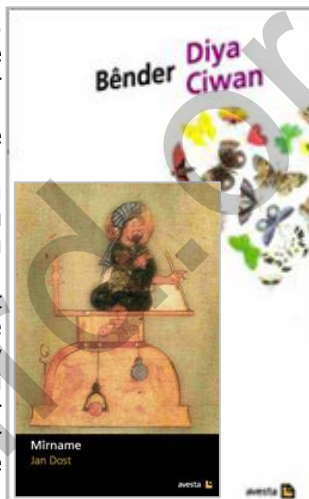
Karnas dibêjin ku rêjeya kesên ku cixareyê dikşînin, her sal zêdetir dibe. Tê gotin ku niha milyarek û 300 milyon kes ji nîfûsa cîhanê cixareyê dikşînin ku 84 ji sedê a vê hejmarê li welatên ne pêşketî û nemaze di Îranê de ne.

Ji Weşanxaneyê Avesta 3 Pirtûkên Nû

► Di nav weşanên Avesta de 3 pirtûkên nû derketin û bi wan re kitêbxaneyê Kurdî dewlemendtir bû. Sê pirtûkên çapbûyî ên ku Weşanxaneyê Avesta li Stenbolê çap kirine, ev in:

1. Pêncemîn kitêba Arjen Arî ya helbestan bi navê 'Sêrgele' û 'sûretên hisretê' û 'keservedan' ji du beşan pêk tê.

2. Romana nû ya Jan Dost 'Mirname', Mijara romanê Ehmedê Xanî û dema wî ye. Lê ev roman ne biyografiya Xanî ye bi qasî ku ew biyografiya her rewşenbîrêkî ye ku li hember desthilatdariya hundir û derve

xebatê dike.

3. Kitêba helbestan a Diya Ciwan 'Bender' di rêza Şahmaran de çap bû. Şahmaran taybet e bo berhemên nivîskarên jin ên kurd û heta niha ji hemû parçeyên Kurdistanê 13 berhem çap bûne di vê rêzê de.

Desteya Weşana Agirî pîrozbahiyê ji her sê nivîskarên hêja ên van pirtûkane dike û spas û pêzanîna jî pêşkêşî Weşanxaneyê Avesta dike û hêviya serkevtin û berdewamî di kar û xebatê ji wan re dixwaze.

Destpêka Hikûmeta Komarî, Sîstema Paşatiyê Li Nîpalê Bi Dawî Hat

► Parlamentoya welat Nîpalê di gaveke dîrokî û girîng de, sîstema Paşatiyê li wî welatî hilweşand û ragihand ku ji roja pêncşem, 30'ê Gulana 2008'an virve, sîstema siyasî di wî welatî de

Komarî dibe.

Piştî 239 salan desthilatdariya Paşatiyê li Nîpalê, roja pêncşemê, ala Şahenşahî a li ser Koşka Paşayê wî welatî anîn xwarê û ala nû a Nîpalê hildan. Li gora biryara Parlamentoyê, piştî rakirin û nemana rejîma Paşatiyê, ev welate dibe Komarek demokratîk ku tê de ol ji hikûmetê cuda dibe û guherîna şêl û awayê ala wî welatî jî dê bibe sembola vî guhartinê di sîstema siyasî a Nîpalê de. Hin partiyên Nîpalî ji sala 1990'an şûnde bona vê armancê dixebitîn. Girîca Pirasad Koyîrlama, Serok Wezîrê Nîpalê got emê bi vê hencetê şahiyek mezin lidar bixin û em daketina serdemê nû, hêvî û xweziya hemû xelkê Nîpalê bicî hatîye.

Ji wê demê şûnde ku Şahê Îranê di encama şoreşa gelên Îranê di sala 1979'an de, li ser kar hate avêtin, heta niha tu Paşayek di cîhanê de li ser desthilatê nehatibû rakirin.